

- 2) формування політики управління фінансовими результатами, активами, капіталом банку;
- 3) фінансове планування та прогнозування;
- 4) організація роботи фінансових служб та підрозділів;
- 5) автоматизація процесу прийняття управлінських рішень.

Реалізація кожного з вказаних напрямів включає певний перелік сучасних форм та методів управління фінансами, враховує спеціалізацію та особливості фінансової діяльності банку.

Безпосередня реалізація комплексного фінансового планування банку відбувається на оперативному рівні, розкривається через планування та контроль за операційною діяльністю, і має бути спрямована на планування активів і пасивів, планування обсягу власного капіталу та врахування ризиків. Інтеграційна взаємодія у процесі бюджетування може бути визначена як розробка бюджетів різного рівня та напрямів діяльності, організація контролю за їх виконанням, аналіз відхилень від бюджетних показників та внесення відповідних коригувань з метою узгодження і досягнення намічених результатів на всіх рівнях управління.

Використання різноманітних технологій управління фінансами повинно забезпечити ефективність процесу планування та виконання планів на основі постійного моніторингу процесів діяльності банку, забезпечення зворотного зв'язку, врахування необхідних критеріїв досягнення ефективності, виходячи із характерних особливостей банківської діяльності.

Список використаних джерел:

1. Колодізов О.М. *Фінансовий менеджмент у банках: концептуальні засади, методологія прийняття рішень в банківській сфері [Текст]: Навчальний посібник/ О.М.Колодізов, І.М. Чмута, І.О.Губарева. Харків: ІНЖЕК, -2004- 408с.*

Наталія РЖИМ
науковий керівник
к. е. н. Дмитришин М. В.
ІФННІМ THEY

ЗОЛОВОАЛЮТНІ РЕЗЕРВИ УКРАЇНИ

В період нестабільної економічної ситуації, коли немає гарантії, що країна не опиниться в прірві, постає гостра необхідність в підтриманні фінансової стійкості держави. Одним з важелів стійкості фінансової системи є формування золотовалютних резервів в державі. Сучасний обсяг золотовалютних резервів України є недостатнім для задоволення потреб держави в контексті формування та використання таких резервів, що робить дослідження за даною тематикою актуальним.

Згідно Закону України «Про Національний банк України» золотовалютний резерв – резерви України, відображені у балансі

Національного банку України, що включають в себе активи, визнані світовим співтовариством як міжнародні і призначені для міжнародних розрахунків [1]. Основними цілями формування золотовалютних резервів (надалі – ЗВР) в країні є: наявність достатньої кількості засобів платежу для виплати заборгованостей країни, формування можливостей впливу на валютний та грошовий ринки, погашення дефіциту платіжного балансу, та контроль емісії національної валюти. Визначені цілі відображають і функції ЗВР, виконуючи які, резерв виступає гарантом стабільності та нормального функціонування грошового ринку. Проте, для цього резерви України повинні бути різноманітними. ЗВР складаються з: вільноконвертованої валюти, резервної позиції МВФ, спеціальних прав запозичення та золотого запасу. Всі ці складові мають свою вартість, підсумувавши яку, можна визначити загальний обсяг золотовалютних резервів.

Протягом останніх 11 років відбувалися значні коливання обсягів ЗВР. В період з 2003 по 2007 роки офіційні резерви України постійно зростали, із показника 4 177 млн. дол. США зросли до 31 841,58 млн. дол. США, що складає приріст на 587,87 %. Внаслідок світової економічної кризи в 2008 році, резерви почали поступово зменшуватись. Перше скорочення відбулося в період 2008 року, яке склало 3 019,74 млн. дол. США. Найбільш різке падіння за досліджуваний період відбулося в 2012 році, і склало 6 712,15 млн. дол. США. Таке стрімке зменшення обсягів золотовалютних резервів України було пов'язане з намаганням держави утримати та стабілізувати національну валюту. Досягнувши найвищої позначки в 35138,98 млн. дол. США в 2011 році, обсяги ЗВР почали стрімко спадати, та в січні 2014 року становили 17805,59 млн. дол. США [2].

Станом на січень 2015 року обсяг золотовалютних резервів становив 5 624,56 млн. дол. США, що на 12 181 млн. менше, ніж у 2014. Дослідивши цю зміну, можна визначити, що офіційні резервні активи зменшилися приблизно на 70%. Сучасна структура ЗВР досить не зрівноважена. Основну частину складають резерви в іноземній валюті, загальний обсяг яких становить 4 698,12 млн. дол. США. Інші складові займають мізерну частку від загальних резервів України: резервна позиція в МВФ – 0,03 млн. дол. США; спеціальні права запозичення (СПЗ) – 3,94 млн. дол. США; золоті резерви – 922,47 млн. дол. США [3].

Нормальний розвиток економіки країни у майбутньому потребує зміни структури ЗВР. Основну частку, на нашу думку, повинні складати саме золоті резерви. В умовах світової фінансово-економічної кризи пожвавлюються операції із золотом – активом, який сьогодні визнається у всьому світі як один з найстабільніших. Довіра до золота і з боку держав, і з боку інвесторів сьогодні є, як ніколи, високою. Більше того, з кожним роком золото дорожчає, за період з 2002 по 2009 рік його ціна зросла на 408%. Незважаючи на стрибок ціни на золото протягом 2009-2013 років (на 186%), станом на теперішній час ціна знизилась та залишається відносно стабільною вже близько двох років.

Золотовалютні резерви є важливою складовою емісійного механізму, виступаючи одним із видів забезпечення національних грошей у складі активів

центрального банку, тому оптимальна структура валютних резервів є також одним із факторів гарантії стабільності внутрішнього грошового обігу в країні [4]. Зважаючи на сучасну ситуацію в країні, золотовалютні резерви відіграють дуже важливу роль, виступаючи показником надійності та важелем стабілізації.

Список використаних джерел

1. Про Національний банк України : Закон України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/679-14>.
2. Стан міжнародних резервів та ліквідність в іноземній валюті [Електронний ресурс] - Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua/control/uk/index>.
3. Економічні та фінансові показники України [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Національного банку України. – Режим доступу: http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=36728&cat_id=45692.
4. Беляєв, Д. Оптимальний обсяг золотовалютних резервів України [Текст] / Д. Беляєв // Економічний простір. – 2009. - № 23. – С. 95 – 102.

Вікторія БИГАР
науковий керівник
д.е.н., проф. Лучко М.Р.
ІФННІМ THEY

БУХГАЛТЕРСЬКІ МАНІПУЛЮВАННЯ ЯК ФОРМА ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасний механізм ведення бухгалтерського обліку в Україні відзначається постійними вдосконаленнями й змінами методик. Як першопричина подібних тенденцій визначається широке застосування недобросовісних методів роботи підприємств в цій сфері. Використання елементів облікової політики для маніпулювання показниками фінансової звітності називають «вуалюванням фінансової звітності» або «балансовою політикою».

Під балансовою політикою розуміють переоформлення балансу при дотриманні чинного законодавства в галузі регулювання бухгалтерського обліку, при якому можливі зміни структури капіталу та розміру прибутку, для того щоб надати вплив на основні показники балансу. При цьому баланс за один і той же рік може містити різні модифікації в обидві сторони (погіршення показників для податкових відомств, поліпшення - для банків). Ці маневри багато в чому залежать від цілей управління і можуть змінюватися: наприклад, можна поліпшити показники з метою залучення нових акціонерів, якщо фірма має потребу в збільшенні капіталу, або погіршити їх, якщо необхідно зменшити виплату дивідендів і збільшити розмір резервованій прибутку [1].

За наявності вмиь та бажання бухгалтера і керівництва підприємства існує можливість здійснювати облікові маніпуляції, внаслідок чого спостерігає